

le - ven in ver - trou - wen op je goed - heid en je kracht, en ge -

denk ons in ons laat - ste uur. 2. Tus - sen

neemt. Ik loof je, ik

dank je, ja, ik heb je lief.

2. Tussen duizend eend're graven in dit land zonder zon
 Komt de dorstige zich laven aan jouw held're bron.
 Jij bent ogen voor de blinde, voor de manke een staf;
 Jij bent altijd weer te vinden, jij bent nooit veraf.
 En wanneer de stormen razen van vertwijfeling en nood
 En de angsten mij verdwazen op dit eiland van de dood,
 Dan verzacht Jij al mijn pijnen, breng Jij vrede, diepe rust,
 Jij gedenkt mij in m'n laatste uur.

3. ....

Ja, zij houden mij op afstand, Jij alleen reikt mij de hand,
 Jij bekend met alle lijden in dit troosteloze land.
 Maar aan 't einde van mijn reizen weet ik dat Jij op mij wacht
 En dat Jij mij in jouw armen neemt.

Ik loof Je, in dank Je, ja, ik heb Je lief.